

J. MICHA-EL THOMAS
HAYS

NAUJOJI
PASAULIO
TVARKA

TREČIOJI DALIS
DIDYSIS PERKROVIMAS

SAMARITAN
SENTINEL

TURINYS



Pratarmė	7
1 SKYRIUS. Situacija kaista	17
2 SKYRIUS. Didysis planas (atnaujintas ir sutrumpintas)	31
3 SKYRIUS. Valstybės būklė	39
2020 selekcija	41
Ekonomika	50
Balansas	57
4 SKYRIUS. Didysis žmonijos perkrovimas	59
Jungtinės Tautos / Darbotvarkė 2030	73
Pasaulio ekonomikos forumas	79
Jūs galite išjungti	83
5 SKYRIUS. Plandemija	91
Lėtasis Žudikas Billas	97
Daktaras Mirtis 2020	111
Virusas	115
Parodykite dokumentus	119
Prievartinis konformizmas	122
Vakcina	124
6 SKYRIUS. Tiesos sargybiniai	133
Robertas F. Kennedy jaunesnysis	134
Dr. Robertas Malone’as	141

Cary Mullisas	149
Dr. Michaelas Yeadonas	152
Peteris McCullough	159
7 SKYRIUS. Pasiklydę vertime	163
Vardas virš visų vardų	168
Salamono šventykla	177
Tebūnie šventas tavo vardas	185
Tēvas Sūnuje	191
8 SKYRIUS. Žaidimo pabaiga	195
Pabaigos planas	198
Antikristo prisikėlimas	202
Kelias į susinaikinimą	208
Iki kitų susitikimų	217

PRATARMĖ



Sveiki, draugai.

Apgailestauju, kad susitinkame ne pačiomis geriausiomis aplinkybėmis, tačiau tai nieko nuostabaus, turint omenyje, ką išdėsčiau praeitoje savo knygoje „Naujoji pasaulio tvarka. Pabudimas“.

Bijau, kad planas išskersti žmoniją jau pradėtas įgyvendinti.

Tikėjausi – savo vaikų labui, – kad tai neįvyks taip greitai, bet jau prasidėjo. Savo pirmąją knygą prieš daugiau nei dešimtmetį taip ir pavadinau: „Naujoji pasaulio tvarka. Pradžia. Žmonijos atranka“.

Jei ją perskaitėte prieš pandemiją, tikrai atsisakėte eutanazijos injekcijų, kurių ilgalaikis šalutinis staigios mirties poveikis pamažu išryškėja jau dabar.

Deja, visa tai yra Didžiojo plano dalis, ir mums nepasisėkė.

Kaip visada, pirmiausia raginu išklaudyti, ką turiu pasakyti, o tada viską patikrinkite ir ištyrinėkite patys. Aš tik papasakosiu, kuo ir kodėl tikiu. O jūs pasidarykite savo išvadas.

Šlovingoji JAV vėliava šios knygos pradžioje vis dar apversta, nes esame ir toliau puolami Didžiojo plano šalininkų, ir šis puolimas tik sustiprėjo.

Jei neskaitėte mano pirmosios knygos, prašau tai padaryti, kad suprastumėte šią knygą ir įvykių, nutikusių per pastaruosius kelerius metus, priežastis.

O šią knygą parašiau tikėdamasis, kad perskaitėte pirmąją ir žinote, kas joje išdėstyta. Kitaip tariant, dar ir dar kartą nekartosiu nuobodžios frazės „kaip pamenate iš pirmosios mano knygos...“. Visa tai jau perėjome. Jau žinote, apie ką kalbu, tad sutaupysime šiek tiek laiko ir knygos puslapių.

Aš vis dar esu ir autorius, ir redaktorius, ir tiesiogine prasme nesiekiu uždirbti rašydamas knygas... Kol kas.

Iš anksto atsiprašau, jei atrodo, kad vis kartojuosi, bet tai tik reiškia, kad akcentuoju svarbiausias tiesas. Tik tiek.

Dabar papasakosiu vieną asmeninį įvykį, susijusį su tuo, ką dėsčiau pirmoje knygoje (!) – iš tiesų antgamtinį, padėjusį man, užkietėjusiam ateistui, atsiversti ir tapti tikru Jėzaus kariu, jo sargybiniu; ir į šį kelią atėjau būtent studijuodamas Naująją pasaulio tvarką, o ypač Didžiojo plano mechanizmą.

Tiesa apie Didįjį planą, jo mastą ir jo vykdymą iš tikrųjų išlaisvino mane ir privertė iš naujo permąstyti viską, ką maniausi žinąs visą gyvenimą, ypač savo ateizmą. Supratau, kad dalyvaujame Didžiajame žaidime, vykstančiame apie 6000 metų, ir tikiu, kad jau prasidėjo Didysis finalas, kurio uždangai nusileidus pasirodys Antikristas ir sugrįš Jėzus.

O galutinai mane pažadino tiesa apie karalių Nimrodą ir Babilono misterijos religiją (Babilono paslaptį iš Apreiškimo knygos); kai tai suvokiau, išsisklaidė rūkas, trukdęs man sudėlioti visas sąmokslų dėlionės dalis. Kas anksčiau nesueidavo, dabar puikiai susijungė į visumą.

Keletą metų prieš tai, kai patyriau visą šį antgamtinį-dvasinį atsivertimą, aš „pabudau“, suvokęs bjaurią tiesą apie „Naujosios pasaulio tvarkos“ sąmokslą prieš žmoniją: turtingi globalistai-eugenikai užkulisiuose rengė sąmokslą, naudodami slaptąsias draugijas, ketindami užvaldyti pasaulį, ir jiems neblogai sekėsi.

Pirmą žadintuvo signalą pajutau 2007 metais, kai sužinojau apie antikonstitucinį, neteisėtą, privatų Federalinį rezervą, taip pat svarbius faktus, gaubiančius rugsėjo 11-osios įvykius, nepatekusius į vyraujančių žiniasklaidos priemonių akiratį.

Tą akimirką, kai pamačiau vaizdo įrašą, kaip rugsėjo 11-osios vakarą Niujorke sugriuvo 47 aukštų dangoraižis, kurio nekliudė joks lėktuvas, man tiesiog žemė ėmė slysti iš po kojų. Protu suvokiau, kad tai neįmanoma. Kodėl apie tai nieko negirdėjau? Pagalvojau: „Bet juk žiniuose nieko apie tai nebuvo.“

Iš pradžių netikėjau, bet kai įsitikinau, jog tai tiesa, staiga pasidarė negera; jaučiausi tarsi susapnavęs blogą, blogą sapną... bet aš nemiegojau.

Kuo daugiau sužinojau užgniaužtos, uždraustos tiesos apie tai, kas valdo mūsų pasaulį ir koks jis korumpuotas, tuo labiau atrodė, kad grimztu į nevilties duobę... ir suvokiau, kad toliau bus tik dar blogiau.

Sužinojęs tiesą apie 7-ą pastatą rugsėjo 11 d. įvykiuose, jaučiausi taip, tarsi būčiau gavęs smūgį tiesiai į paširdžius. Tą naktį nemiegojau nė akimirkos, buvau labai sutrikęs. Bėgo dienos, ir mano būklė tik blogėjo. Artimiausias jausmas, kurį galėjau susieti su tuo, ką išgyvenau, buvo gili širdgėla, kurią jaučiame užgesus meilei arba praradus mylimą žmogų.

Tą akimirką jaučiausi išduotas. Viskas, apie ką galėjau pagalvoti, pasirodė apimta blogio. Švietimo sistema. Žiniasklaida. Vyriausybė. Kaip ilgai tai buvo nuo manęs paslėpta? Ir visa kita. Tada pradėjau domėtis ir aiškintis, kas ir kaip, su kuo ir kodėl.

Bėgo savaitės ir mėnesiai, o mano nerimo lygis augo; vis bandžiau išsiaiškinti, ką su visu tuo daryti, nes sužinodavau vis daugiau ir daugiau.

Po kelių savaitių nemigos viduje viskas virte virė, nes negalėjau susitaikyti, jog pasaulyje apstu piktavalių žmonių, suorganizavusių sąmokslą prieš mane, mano šeimą, mano šalį ir visą žmoniją, turinčių tikslą padaryti kuo daugiau žalos ar net išnaikinti kuo daugiau mūsų, ir pradėjau ieškoti būdų, ką galėčiau padaryti, kad jiems pasipriešinčiau. Maniau, reikia surinkti ir surūšiuoti visus faktus, taip pat ir atmestus kaip nesąmonę, ir išdėstyti visą istoriją tam tikra įvykių seka, kad būtų lengviau išsiaiškinti, kas ir ką su mumis daro... Tada galbūt sudėti viską į knygą, kaip įspėjimą artimiesiems ir draugams, kad ši žinia apie Didįjį planą, kurio tikslas – pavergti žmoniją, pasklistų kuo plačiau.

Taigi. Turėjau savo misiją: parašyti geriausią knygą, kokią tik galiu parašyti, ir parodyti Didįjį planą nuo pradžios iki pabaigos, kad žmonės suprastų sąmokslą.

Tačiau... Žvelgdamas iš ateistinio požiūrio taško, nepripažindamas antgamtinės reiškinių priežasties, atsimušiau į šiuos faktus kaip į plytų sieną... nes jo šaknys kitame, ne trimačiame pasaulyje. Kaip ir viskas, apie ką rašoma Biblijoje.

Vis susidurdavau su žmonėmis, teigiančiais, kad už visos šios netvarkos stovi pats Šėtonas ir jo sekėjai. Maniau, pasaulį valdantys žmonės niekaip negali būti Šėtono garbintojai, visa tai skiedalai. Nebent jie tai naudoja kaip priedangą, apsimesdami ateivių agentais, kaip apie tai rašė Davidas Icke'as.

Vaikystėje buvau verčiamas nuolat lankyti sekmadieninę mokyklą presbiterionų bažnyčioje, kol sulaukęs maždaug 14-os metų buvau pakankamai subrendęs, kad pasakyčiau „ne“. Tada ėmiau laikyti save ateistu, besiremiančiu vien faktais ir mokslu, o ne visokiomis pasakomis.

Žinojau, kad laikrodis tiksi, ir laiko liko nedaug, todėl tyrimams skyriau 110 proc. laiko ir pastangų. Tyrėjas Haysas ėmėsi bylos. Nė vienas akmenėlis ant kelio neliks nepakeltas ir nepatikrintas. Ketinau sudėti visus faktus į kaltinimo bylą, kuria remiantis būtų galima nuteisti visus, prisidėjusius prie Naujosios pasaulio tvarkos (NPT) sąmokslu.

Juos tyrinėdamas praleidau daugybę bemiegių naktų, kūriau elektronines bylas, norėjau, kad viskas būtų tvarkinga, aišku ir logiška.

Mokykloje buvau gana geras mokinys, nors nevengdavau maištauti, ir 4-ių balų sistemoje lengvai surinkau 3,3 (tai atitiktų 87–89 proc.), stropiai lankiau anglų kalbos ir literatūros pamokas, todėl išmokau taisyklingai rašyti ir nuosekliai dėlioti mintis.

Žvelgdamas į savo renkamą medžiagą, mačiau, kad teks parašyti dešimtį pranešimų įvairiausiomis temomis, o tada kaip nors sudėti juos į knygą.

Pasakiau sau, kad viskas įmanoma. Jaučiau, kad neturiu pasirinkimo.

Pradėjau rinkti patikrintus ir nepatikrintus faktus, tikrinti juos, daryti kryžminę analizę. Tada patikrinti dar kartą. Niekam nepavyks manęs apkvailinti, tik ne tokiu lygiu. Niekaip. Jokiais būdais. Išplauksiu arba

paskęsiu, padarysiu arba mirsiu, negali būti nė kalbos, kad nepasiseks. Ant kortos buvo pastatyta mano šalis, mano vaikai, ir viskas ant mano pečių.

Tačiau kiek tik peržiūrėjau vaizdo įrašų, kiek tik perskaičiau knygų, kiek tik išklausiau interviu, tose Naujojo Amžiaus „sąmokslo teorijose“ apie ateivius, reptiloidus ir plejadiėčius, dvasinį apšvietimą ir t. t., ir pan. viskas vedė tik į aklavietę ir apgaulę. Tačiau aš VISKĄ peržiūrėjau ir perskaičiau, kol pavargau, taip ir nerasdamas paaiškinimo, kodėl pasaulį valdantys žmonės taip persmelkti blogio, okultizmo ar net satanizmo.

Niekas nesirišo... Ir greitai nebeturėjau už ko užsikabinti toje Naujojo Amžiaus nežemiškoje ateivių arenoje. Jaučiausi, kad ratai prasikasa, ir tuoj sprogsiu viską aplink aptaškydamas.

Tada radau pasakojimą apie karalių Nimrodą ir Babilono misterijos religiją. Tačiau norint atrakinti pagrindinę tiesą, reikėjo ilgiau ir išsamiau patyrinti šį aspektą, o ne tik žvilgtelėti pro Naujojo Amžiaus „tiesų“ rėtį.

Prireikė poros metų ir daugybės tyrimų, kol 2009 m. kovą, po visko, ką sužinojau, pagaliau galėjau padaryti sąžiningą, faktais pagrįstą išvadą, kad mūsų pasaulį valdo patys tikriausi Šėtono garbintojai. Jie tiesiogine prasme garbina šėtoną iš Biblijos... būtent jį. Šėtoną.

Ir vienintelė priežastis, dėl kurios jie taip elgėsi, yra ta, kad jis tikras: jie siekė jo antgamtinės pagalbos, visų pinigų ir valdžios, o jis – valdyti pasaulį per savo žemiškuosius atstovus.

Ir jei tokia buvo mano geriausia, faktiškiausia ir logiškiausia išvada, pagrįsta tuo, ką sužinojau, tai reiškė, kad ne tik Šėtonas yra tikras, bet ir Dievas bei Jėzus yra tikri...

Priėmęs ir apibendrinęs visus faktinius įrodymus, susijusius su Didžiuoju planu, ėmiau tikėti Dievą – štai toks buvo mano asmeninis kelias į tikėjimą.

Puikiai prisimenu, kaip 2009 m. pavasarį sėdėjau prie savo stalo apie 10 ar 11 valandą vakaro, kalbėdamasis pats su savimi apie Naująją pasaulio tvarką, dėliodamas visus jau žinomus faktus, ypač apie karalių

Nimrodą ir Babilono misterijos religiją. Atvirai kalbant, jaučiau, kad prarandu nuovoką.

Mano skaitytojai puikiai žino, kad visą gyvenimą dirbau statybininku, iki šiol toks esu, ir toks mano būdas. Visą gyvenimą. Sėdėjau prie stalo savo darbo kambaryje, garsiai kalbėjau su savimi, keikdamasis ir daužydamas kumščiu į stalą, nes viskas, ko išmokau per pastaruosius porą metų, staiga pasidaro aišku ir logiška, ir pradėjau matyti vaizdą. Dėlionė buvo baigta, ir pajutau tikrą euforiją, beprotišką naujos realybės suvokimą.

Tapau emociingas, ir pradėjau tiestis tiesiog akyse. Jaučiau, kad kažkas su manimi vyksta, fiziškai, visame kūne.

Žiūrėjau į lempą virš savo stalo, o ašaros riedėjo veidu, visas kūnas drebėjo nuo rankų iki kojų pirštų.

Ir garsiai sušukau Dievui: „Tu ką, iš tikrųjų tikras?“

Tą akimirką žinojau, kaip taip ir yra.

Pravirkau kaip mažas vaikas, ir tada iš karto pajutau Jo antgamtinį buvimą šalia, mane apgaubė Šventoji Dvasia.

Aš tiesiogine ir perkeltine prasme mačiau Šviesą. Verkiu ir dabar, rašydamas šią pastraipą, iš naujo išgyvendamas tą akimirką.

Na, tokiam žmogui kaip aš, gyvenusiam sunkų ir intensyvių gyvenimą, visko patyriusiam, įskaitant įvairiausių galingus kvaišalus, tai buvo didelis postūmis.

Tai, ką aš jaučiau tada, buvo nepalyginamai galingiau ir svaigiau už viską, ką kada nors patyriau savo gyvenime.

Pirmojoje knygoje aprašiau šio įvykio *pasekmes*, bet ne pačią transformaciją.

Prisimenu, tą rytą stovėdamas duše klausiau savęs: „Kas su manimi vyksta?.. Jaučiuosi taip, tarsi pavartojęs kažkokio beprotiško narkotiko ar dar ko nors.“ Aš jaučiau būtent Šventąją Dvasią, spinduliuojančią manyje, nors tuo metu to nesuvokiau.

Prireikė kelių dienų, kol supratau, kad Šventoji Dvasia verčia mane jaustis taip, kaip niekas kitas. Šis puikus jausmas neapleido ištiesis pa-

ras, dieną ir naktį. Jaučiausi galingas, tarsi niekas pasaulyje negalėtų man pakenkti.

Per tą laiką nebeturėjau jokio noro atsiduoti silpnybėms, lydėjusioms mane visą suaugusiojo gyvenimą, dabar jos visos atrodė nereikšmingos ir nereikalingos.

Deja, esu toks, koks esu, ir praėjus kelioms savaitėms po Išgelbėjimo susimąščiau, ar tas Šventosios Dvasios jausmas išliktų, jei pabandyčiau sugrąžinti vieną ar dvi iš savo silpnybių. Taigi, vieną vakarą nusprendžiau prisigerti alaus, parūkyti žolės ir iš esmės elgtis kaip idiotas, norintis gyventi savo malonumui.

Na, tai buvo didžiausia klaida, kurią aš kada nors padariau savo gyvenime. Iš esmės aš bandžiau Dievą.

Kitą rytą pabudau pagiringas, o Šventoji Dvasia buvo mane palikusi. Grįžau į savo košmarą, kuriame turiu vienas stoti prieš visą Naująją pasaulio tvarką.

Dabar, kai apie tai pagalvoju, akyse vėl ima kauptis ašaros.

Įsileidęs tuos demonus atgal į savo buveinę, dabar vėl esu nuolatinėje kovoje – o tenorėjau tik pažiūrėti, kas bus. Kvailys.

Aš tikėsiu Dievą, Jėzų ir kovosiu už juos iki galo, ir, nepaisydamas organizuotos tvarkos trūkumo, kažkur visai netoliese jaučiu Šventąją Dvasią. Po tų poros savaitių paskraidymo Dievo aukštybėse labai pasikeičiau.

Supratau, kad jeigu sugebėsiu suvaldyti save, reguliariai melsiuosi ir neiškrypsiu iš kelio, rašydamas šias knygas, galėsiu vėl paragauti „aukštybių“ jausmo, ir kuo ilgiau gyvenu, tuo aiškiau jį jaučiu. Bet nieko panašaus į tas dvi savaites, tai buvo nerealū.

Dar vienas asmeninis pastebėjimas, pirmiausia susijęs su mano draugu ir mano pirmų dviejų knygų viršelių menininku Davidu Deesu.

Mano draugas Davidas Deesas, bebaimis menininkas ir atkaklus aktyvistas, kvietęs kovoti prieš Naująją pasaulio tvarką, Oregone mirė nuo melanomos vėžio 2020 m. gegužės 31 d., būdamas 62 metų.

Dėl žinomų priežasčių Deesas nepasitikėjo medicinos sistema, bet kai skausmai tapo nebeapakeliama, jis kreipėsi į gydytoją; buvo per vėlu, jam diagnozavo vėžį. Ir jis greitai išėjo.

Vis nepalieka mintis, kad Deesas buvo nužudytas... Galbūt mūsų priešai paveikė jį DEW (nukreiptosios energijos) ginklu, sukeliančiu sparčiai plintantį vėžį... Nežinau. Jis man parodė jį pražudžiusios melanomos nuotrauką; tai buvo milžiniškas juodas darinys nugaroje, maždaug 10 cm skersmens. Atrodė taip, tarsi kažkas būtų į jį šovęs iš nugaros. Internete pasklidus jo kūriniams, jis tikrai tapo vienu nekenčiamiausių iliuminatų priešų.

Aštuntajame dešimtmetyje Kongreso posėdžiuose iškilo faktas, kad CŽV kūrė „širdies priepuolio ginklą“, iššaukiantį mažytę ledo kulką su mirtiniais nuodais, išsisklaidančiais gerokai iki skrodimo. Toks ginklas puikiai tiko Didžiojo plano priešininkams naikinti.

Ir tai buvo aštuntajame dešimtmetyje... O dabar jau praėjo 50 metų. Kas žino, kokį velnišką arsenalą jie sukūrė nuo tada.

Tikrai žinau tik tai, kad Deesas išėjo gerokai per anksti, palikdamas didžiulę tuštumą mano širdyje ir išretėjusias Tiesos draugijos gretas. Jis buvo tik švelni, maloni, rūpestinga siela, bet kartu bebaimis, atkaklus ir galingas karys informaciniame kare, kuriame kovojame ir šiandien.

Pirmą kartą su Davidu susipažinau internete Tiesos draugijoje netrukus po to, kai 2013 m. sausio mėn. išleidau savo pirmąją knygą, bet buvau didelis jo gerbėjas dar nuo tada, kai pirmą kartą pabudau 2007 m.

Mane sužavėjo jo meno kūrinys, skirtas Ronui Paului, dalyvavusiam 2008 m. rinkimuose, ir aš vis dar mėgstu kartais peržiūrėti visus senus jo darbus. Šie darbai, skirti rugsėjo 11-ajai, buvo fenomenalūs. Aštrūs. Kandūs. Tiek daug istorijos ir faktų kiekviename jo kūrinyje. Turiu visas jo meno knygas su autografu, laikiau jį puikiu draugu ir dažnai pasidalindavome beprotiškomis istorijomis.

Deesas buvo tikras bebaimis patriotas. Jis suvokė, kad tuo metu Ronas Paulas buvo vienintelė mūsų viltis, ir šiam darbui skyrė visą savo energiją.

PRATARMĖ

Iš vienos pusės, jis aukojosi, atiduodamas savo darbus nemokamai, iš kitos, jam teko gyventi skurdų gyvenimą nuo vieno honoraro iki kito. Ir jam tai sunkiai sekėsi, nes visą savo energiją jis skyrė kovai su NPT. Keletą kartų daviau jam pinigų, kad „nusipirktų picą ir taurę vyno“, ką jis ir darė.

Dėkoju už viską, ką padarei dėl mūsų, broli Davidai. Atiduodu pagarbą. O mes pakelsime tavo vėliavą ir nešime toliau. Myliu tave, žmogau.

1 SKYRIUS

SITUACIJA KAISTA



Nuo 2016 m. mano gyvenime nutiko tiek įvairių įvykių, kad aš vos turėjau laiko skirti tyrinėjimams ir dar vienos knygos rašymui, todėl ši trečioji knyga užtruko taip ilgai.

2016 m. pabaigoje, laikydamasis savo paties patarimų, nusprendžiau perkelti savo šeimą iš Sietlo priemiesčio maždaug 150 km gilyn į kontinentą, už Kaskadinių kalnų – natūralaus gamtos barjero. Žinodamas, kas mūsų visų laukia jau netrukus, jaučiau, kad reikia skubiai trauktis iš Sietlo.

Tai reiškė, kad vaikams teko rasti naują mokyklą, o mano karjera pakibo nežinioje; tačiau gerai suvokiau, kad tokių veiksmų imtis būtina, ir tai buvo puiki proga sustiprinti savo tikėjimą.

Išsikraustėme iš socialiai saugių erdvių, apgyvendintų nelaimingais Sietlo regiono piliečiais, į Vašingtono valstijos centrinę dalį, kurioje dominuoja respublikonų elektoratas. Čia žmonės daug rūpestingesni, draugiškesni, savarankiškesni, patriotiškesni ir dievobaimingesni nei ta degeneratų orda, užvaldžiusi Sietlą dar aštuntajame ir devintajame dešimtmečiuose, kai jame augau.

Dabar ten tikras košmaras. Teko girdėti, kad kitų didžiųjų miestų merai tuose miestuose gyvenantiems užkietėjusiems nusikaltėliams ir narkomanams apmoka kelionę į vieną pusę į Sietlą, arba „Frietlą“, kaip jį vadina vietiniai benamiai.

Vaikstant po Sietlo centrą susidaro įspūdis, tarsi vaikšiotumėte po filmuose „Pabėgimas iš Niujorko“ ir „Keliaujantis karys“ vaizduojamą

aplinką, nejuokauju! Na, gal dar nėra taip pavojinga, bet kai nutrūks tiekimo grandinės, tie žmonės valdys ištisus miestus ir terorizuos visus, kas negalės pasipriešinti.

Taigi, palikau namus Sietlo priemiestyje, įsispraudusius pašto ženklodydžio žemės plote, ir įsikūriau dviaukščiame neremontuotame name su nedideliu sklypu. Mano artimiausias kaimynas yra už 200 metrų.

Dabar turiu didelį sodą. Vištos, žąsys ir antys, nykštukinės ožkos, katės ir daugybė beveislių šunų, kurių niekam nereikia. Pro mano valdas kasdien praeina dešimtys elnių. Turiu nuosavą šulinį su sveikiausiu, geriausio skonio vandeniu, be chloro ir fluoro, papildytu tik natūraliais mineralais.

Kaimynai dažniausiai užsiėmę savais rūpesčiais, bet kai sunkvežimis išvartė mūsų pašto dėžutes pagrindiniame kelyje, teko visiems artimiau susipažinti. Susitelkę pastatėme ir sutvarkėme jas per mažiau nei 48 valandas.

Štai tokie žmonės gyvena centrinėje Vašingtono valstijos dalyje. Ūkininkai. Galvijų augintojai. Nebijantys sunkaus darbo, tikri kaimo žmonės. Jie ne tik darbštūs, bet ir visi iki dantų ginkluoti, dauguma medžiotojai, turintys tam reikalingų įgūdžių ir priemonių. Tikri šauliai.

Ši trečioji knyga, kurią laikote rankose, yra paskutinis įspėjimas visiems, kad laikas nuleisti liukus ir pasirošti mūšiui visuose frontuose. Savo knygomis bandžiau įspėti žmones apie besiantinančius įvykius, galbūt juos sulėtinti ar net sustabdyti.

Tačiau nesėkmingai. Dauguma žmonių tebemiega. Jie tiesiog pernelyg užsiėmę kasdieniais rūpesčiais ar pramogomis, arba nutildyti, nuslopinti, o gal net fiziškai užnuodyti tiek, kad jiems tai neberūpi.

Prasideda procesas, kurį iliuminatai vadina „Didžiuoju perkrovimu“; jis baigsis JAV mirtimi ir perėjimu prie vienos viso pasaulio vyriausybės, atvesiančios į pabaigą; tam jau įkurtos Jungtinės Tautos (JT).

Daugelis žmonių net neįsivaizduoja, kad JT yra Biblijoje išpranašauta Laikų pabaigos viena pasaulinė vyriausybė, o ją įkūrė iliuminatai, valdantys iki šiol.

Ech, kad bent viena roko ar televizijos žvaigždė aptiktų mano pirmąją knygą ir paskelbtų nuorodą tviteryje... Kas nors parodykite ją Elonui Muskui! Aš nejuokauju!!! Jei jis tviteryje parašytų apie mano knygą, iliuminatai susidurtų su didžiausiu iššūkiu Didžiojo plano istorijoje: prasidėtų masinis žmonijos pabudimas.

Tačiau jūs, mieli seni draugai, perskaite mano pirmąją knygą, pabudę ir supratę, ką mums ruošia Naujoji pasaulio tvarka, manau, iš karto atpažinote klastą, kai atėjo laikas eksperimentinei vakcinai, skirtai gyventojų skaičiui mažinti. Dauguma neatpažino, o tai jiems ir mums brangiai kainuos.

Ilgalaikių šalutinių poveikių tyrimų neatlikta nė vienai iš 4 „skubiųjų“ vakcinų nuo Covid-19. Jų taip ir nepatvirtino Federalinė maisto ir vaistų administracija (*Food and Drug Administration*, FDA), tačiau jie vis tiek gavo leidimą kaip skubios pagalbos priemonė, kadangi „nuo Covid-19 nebuvo jokių kitų vaistų“ – vėliau paaiškėjo, kad tai buvo melas.

Vakcinoms sukurti paprastai prireikia dešimties metų ir turi būti atliekami I, II ir III fazės tyrimai, siekiant nustatyti vartojimo saugumą, ilgalaikį veiksmingumą ir ilgalaikį šalutinį poveikį. Po III fazės tyrimų ir analizės šie moksliniai pagrįsti klinikiniai tyrimai pateikiami FDA, kuri dar kartą išanalizuoja rezultatus ir balsuoja, ar vaistas bus patvirtintas, ar atmestas. Šių ekstremalių saugos protokolų nebuvo paisoma įteisinant vakcinas nuo koronaviruso, todėl žmonės turėjo sutikti su „galimu“ ilgalaikiu šalutiniu poveikiu.

Kurdamos šias vakcinas, nusikaltėliškos didžiosios farmacijos bendrovės neatliko jokių ilgalaikio šalutinio poveikio tyrimų, o daugumoje šių injekcijų buvo panaudota visiškai nauja genų terapija, mRNR. Tie, kurie leido sau suleisti mRNR injekcijas, dabar susiduria su padidėjusiu kraujo krešulių, širdies priepuolių ir insultų pavojumi.

Pasirodžius „Pfizer“ ir „Modernos“ mRNR injekcijoms, šios technologijos išradėjas daktaras Robertas Malone’as viešai įspėjo, kad žmonės neturėtų jų vartoti, nes jos citotoksiškos trumpuoju laikotarpiu, o ilgalaikis poveikis žmonėms nėra ištirtas.

Ir štai, šiomis vakcinomis paskiepyta 5,4 mlrd. planetos gyventojų, daugiausia išsivysčiusiose šalyse. Visa tai buvo skatinama ir reklamuojama psichopatų elito, o dažniausiai iliuminatų kontroliuojamos vyriausybės jas prastūmė tiesiog privaloma tvarka.

„Jei norite palaukti ir pamatyti, ar šalutinis poveikis pasireiškė po dvejų metų, tai užtruks dvejus metus, – sakė Billas Gatasas. – Visuomenės labai būtina priimti kompromisą ir veikti nedelsiant.“

– Žymus eugenikas ir vakcinų kūrėjas Létasis Žudikas Billas Gatasas kalboje apie „mirtiną“ pandemiją ir naujų koronaviruso vakcinų saugumą, likus keliems mėnesiams iki jų pasirodymo.
Citata iš „BBC Breakfast“, 2020 m. balandžio mėn.

Ir kai galiausiai visi pasiskiepijo labai rizikinga vakcina, štai ką Gatasas pasakė apie „mirtiną“ pandemiją po dvejų metų, 2022 m. gegužės 5 d., dalyvaudamas knygų ture:

„.... Tuomet (2020 m.) mes tikrai nesupratome, koks mažas buvo mirtingumas nuo Covid-19. Ši liga buvo pavojinga tik vyresniems žmonėms, panašiai kaip gripas, nors ir šiek tiek kitoks.“

Faktas yra tas, kad bendras išgyvenamumas nuo COVID-19 viršijo 99,6 proc.!!!

O dar pridėkite milijardus klaidingų PGR testų, kurie, anot išradėjo ir Nobelio premijos laureato Cary Mulliso, mirusio prieš pat pandemijos pradžią (sutapimas?), NĖRA skirti virusams tirti, ir žiniasklaidos gąsdinimo kampaniją, patvirtintą kontroliuojamų valstybės veikėjų ir apmokėtą didžiųjų farmacijos kompanijų, ir staiga visi užsimanė būti bandomaisiais triušiais. Ir jų seneliai. Ir jų vaikai. Ir jų kūdikiai. Tepadede mums Dievas.